

[Justitsministeren]

kommissions- eller udvalgsarbejde. Vi kender problematikken. På dette område er det – som det gælder på en række af de andre felter inden for udlændinge-, flygtninge- og indvandrerpolitikken – nok ikke så meget et spørgsmål om, at vi – regeringen og Folketinget – mangler viden, men mere et spørgsmål om at fremkalde nogle politiske reaktioner, at få truffet politiske beslutninger om at følge den viden, som vi har, op.

Så vil jeg sige til hr. Kofod-Svendsen, som også var inde på, at man bør se lidt mere bredt på hele flygtningeproblematikken, at det synspunkt er jeg meget enig i. Jeg mener, at en af de ting, som igennem de seneste år – ikke bare i vores debat herhjemme, men også i den diskussion, der føres i alle de vesteuropæiske lande – med stigende kraft har gjort sig gældende, er behovet for at se på flygtningeproblemerne i en tættere sammenhæng med bistandspolitik, udviklingspolitik og andre former for politik. Det er en løbende proces, hvor vi også følger godt med, og hvor de drøftelser, der foregår, hvad enten det er i EF- eller i OECD-regi eller i andre samarbejdssammenhænge, følges godt op. Hr. Kofod-Svendsen pegede også på det initiativ, som fra dansk side blev taget i FN for nogle år siden, og som der kan være grund til, tror jeg, på et tidspunkt at overveje at tage frem igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om autorisation af psykologer.

Af Ingrid Rasmussen (S), Birgitte Husmark (SF), Mimi Jakobsen (CD) og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.

(Fremsat 20/12 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Jeg vil gerne med det samme sige, at dette forslag til folketingsbeslutning finder regeringen ikke at kunne støtte. Regeringen finder ikke, at det er nogen god idé at gennemføre en autorisation af psykologer, og det er der flere grunde til.

For det første sker der det ved en autorisation, at der finder en indskrænkning i det grundlovsfæstede princip sted, princippet om borgernes frie adgang til at udøve erhverv. Hvis man skal indskrænke friheden til at udøve erhverv, bør der foreligge nogle tungtvejende grunde til en sådan indskrænkning. Og tungtvejende grunde bør være, at der er tale om en virksomhed, der er forbundet med nærliggende fare for patienternes liv og helbred. Men det er ikke tilfældet med det arbejde, psykologer udfører.

For det andet må man huske, at langt den overvejende del af de psykologer, som beslutningsforslaget drejer sig om, er offentligt ansatte i stat, amtskommuner eller primærkommuner. Det drejer sig om ca. 1.700 af i alt 2.500 psykologer. Her har ansættelsesmyndigheden altså gode muligheder for at sikre sig, at de psykologer, der ansættes, opfylder nogle bestemte krav.

Det samme gælder også for den gruppe af psykologer, der er ansat i private organisationer og firmaer. Dette tal ligger noget over 200, og dertil kommer så et antal på omkring 500 psykologer, der arbejder selvstændigt i privat praksis. Endelig kan de privatpraktiserende psykologer jo selv – og det er i overensstemmelse med markedsføringsloven – give befolkningen en forbrugervejledning. Det kan f.eks. ske ved at give oplysning om, at vedkommende har kandidateksamen som f.eks. cand.psych., eller at vedkommende er medlem af en af de faglige foreninger, der optager kandidatuddannede psykologer.